

Redactioneel

| 1 | Cave!

mr. J.F. Roth

Bij eerste lezing van het thema van het WAA-jaarcongres, dat plaatsvond op 25 november 2016, gingen mijn gedachten richting wijnkelder, maar al snel begreep ik dat dat een wat merkwaardig thema zou zijn voor een WAA-congres. Het congres heeft ons geleerd dat de term “cave”, Latijn voor “pas op!”, in de medische wereld als een soort waarschuwingsbord gebruikt wordt: “Wees op uw hoede! Opgelet! Pas op voor...!”

Het is een waarschuwing die een arts niet mag negeren, en als dat wel gebeurt, dan kan dat tot problemen voor de arts leiden; tuchtrechtelijk, strafrechtelijke en/of civielrechtelijk. Een aantal voorbeelden zien we terug in de rechtspraak.

In een uitspraak van de Rechtbank Arnhem uit 2011¹ komen we deze waarschuwing tegen in een zaak waarbij een patiënt de orthopedisch chirurgen van een ziekenhuis verwijt de symptomen van dystrofie onvoldoende te hebben onderkend:

“2.3. Op 7 oktober 1999 is [eiseres] weer door [arts1] gezien. In het poliklinisch dossier (‘ziekteverloop’) heeft [arts1] geschreven: “dystrofie? Cave’. [arts1] heeft de behandeling met loopgips voortgezet.”

In dezelfde jaar komen we nogmaals een uitspraak van de Rechtbank Arnhem tegen waarin de waarschuwing cave wordt vermeld:²

2.4. In de loop van de nacht van 15 op 16 december kreeg [eiseres] toenemende buikklachten en is zij beoordeeld door arts-assistent chirurgie. In het medisch dossier staat daarover:

“(…) Vandaag ontslag (...) Geroepen i.v.m. pijn i/d buik. Continu, i/d onderbuik gelokaliseerd.

o/ peristaltiek +; percussie g.b. drukpijn +/- soepel C/ buikklachten e.c.i. cave na inbrengen band

B/ - herbeoordelen - leuco's, CRP - nu pijnstilling”.

Het oordeel van de rechtbank in deze zaak luidt dat het ziekenhuis aansprakelijk is voor de schade die het gevolg is van het delay doordat op 16 december 2000 's avonds in plaats van 's ochtends een relaparotomie operatie is verricht.

Tot slot een strafrechtelijk vonnis in een zaak tegen een arts die door het Openbaar Ministerie dood door schuld werd verweten van een meisje met hoofdletsel. De Rechtbank Roermond komt niet tot een veroordeling:³

Hier staat “CAVE sub/epiduraal hematoom”. Het latijnse woord ‘cave’ dient in dit verband vertaald te worden als “pas op voor”. Deskundige Kleyweg constateert dat verdachte rekening houdend met de diagnose dreigende inklemming heeft gehandeld, omdat de controles die verdachte afgesproken had en de 2e en 3e CT-scan alleen maar tot doel hebben om in een zo vroeg mogelijk stadium dreigende inklemming op te sporen. Hieruit blijkt dat verdachte zich van meet af aan bewust is geweest van de gevaren die Mariska in haar toestand liep en hij heeft haar navenant behandeld. Enige beweerdelijk gebrekkige informatiegaring heeft dat niet anders gemaakt en kan daarom niet tot de bezeugenverklaring bijdragen.

Op het WAA-congres was de waarschuwing “Cave!” met uitroepeteken geplaatst bij het onderwerp van het congres: *Het medisch beoordelingstraject bij letselschade*. Als reden daarvoor werd bedoeld op de struikelblokken die partijen in het medische beoordelingstraject tegenkomen. De volgende vragen en onderwerpen kwam aan de orde:

Met welke tuchtrechtelijke aspecten wordt een door partijen ingeschakelde medisch adviseur geconfronteerd? (Prof. Hendriks); Welke professionele eisen mogen er worden gesteld aan de medisch adviseur? (mr. De Jager); Wat is de rol van de medisch adviseur in het letselschadeproces? (orthopedisch chirurg Van Erve); Heeft het slachtoffer recht op inzage in het medisch advies van de medisch adviseur van de aansprakelijke partij? (mr. Van der Nat).

Prof. Ponds, klinisch neuropsycholoog besprak het belang van neuropsychologisch onderzoek bij psychiatrische expertises en psychiater Tilanus wees in zijn lezing op de kunst(fouten) van (neuro)psychologisch onderzoek bij psychiatrische expertises.

De volgende sprekers op het WAA-congres hebben naar aanleiding van hun lezing een artikel aangeleverd voor Letsel & Schade: prof.mr. A.C. Hendriks, hoogleraar ge-

¹ Rechtbank Arnhem 2 februari 2011, [ECLI:NL:RBARN:2011:BP5609](#).

² Rechtbank Arnhem 14 december 2011, [ECLI:NL:RBARN:2011:BV1901](#).

³ Rechtbank Roermond 14 december 2010, [ECLI:NL:RBROE:2010:BO7220](#).

zondheidsrecht Universiteit Leiden, mr. P.N. van der Nat, voormalig advocaat en prof.dr. R.W.H.M. Ponds, klinisch psycholoog en hoogleraar medische psychologie en hoofd afdeling Medische Psychologie bij Maastricht Universitair Medisch Centrum. Hun bijdragen vindt u terug in deze eerste aflevering van Letsel & Schade van 2017.

Daarnaast zijn er nog twee artikelen in deze aflevering opgenomen die gerelateerd zijn aan het onderwerp medisch beoordelingstraject bij letselschade. Mr. Van der Nat heeft een tweede artikel aangeleverd over het onderwerp “Expert shopping en de tuchtrechter”, waarin hij antwoord geeft op de vraag of een advocaat die namens de verzekeraar voor een ziekenhuis optreedt buiten de patiënt om aan een arts de opdracht mag geven om op basis van medische stukken een deskundigenbericht uit te brengen. Hij staat met name stil bij de tuchtrechtelijke aspecten van deze vraag en betreft daarbij ook de Wet bescherming persoonsgegevens.

Het artikel van mr. C.A.M. Roijackers, eindredacteur van Letsel & Schade, sluit aan op het onderwerp van Van der Nat en belicht vanuit de WGBO het onderwerp “Inzagen en blokkeringsrecht van het advies van de medisch adviseur bij de verzekeraar: persoonlijkheidsrechten bij uitsteking van de patiënt/cliënt.”

Tot slot werd op het allerlaatste moment nog een belangrijk artikel door mr.dr. R.J.P. Kottenhagen en mr.drs.drs. K.G. Watson ingezonden. Zij stellen dat er uit een arrest van het Europees Hof van de Rechten van de Mens selectief wordt geciteerd met als doel te betogen, dat een zwangere vrouw een grondrecht zou hebben zelf te bepalen waar zij bevalt. De auteurs plaatsen daar belangrijke kanttekeningen bij vanuit het oogpunt van de bescherming van de ongeboren vrucht.

John Roth, hoofdredacteur Letsel & Schade